ÉPITKEZŐK

(II. FELVONÁS.)

Bal háttérben groteszk-primitiv bérház kapuval, gangos emelettel. Jobb háttérben az ereszkedő tüzfal megnyitja a perspektivát a hegyoldalra, melyen hosszu lénia mellükkel házak sárga tömböket fintorgatnak a völgyekbe. Lépcsős, földszintes lakások. Jobb oldalt szárnyatlan kapu. Mindenfelől ajtók napszáju ablakokkal. A szin bal elején teritett asztal. Ünneplős csönd. Halott kiteritve keresztbe fekszik a szinen. Lábánál pap. Krisztusos kersztet cipelő fiu. Énekesek. Mögöttük Müvezető, Családfentartó, Anya, Asszonyok, Férfiak, Vének. Halott fejénél 17 éves, Ifjumunkások, Fiatal munkások, Lányok. Emeleten Dagadtlábu.

Pap befejezi a beszédet .... teste könnyü volt, és ezért isten 9-től 11-ig egy cirkuszos markában szórakoztatásul rendelé őt az embereknek. Ó Isten! Isten! Mily praktikusak a te határozataid!...

Az asszonyok száján kibuggyan az óbégatás.

Beszentelés.

Á-A-men.

Kórus.

Á.

A pap áll, mint felcitromozott cukorsüveg. Merevedés. Pislogás. 17 éves ledarabosodik.

Csönd.

17 éves: Fekete drapériák vitorláznak a partokon.

A krisztust hordó gyerek meleg kikötősen felnyi'ja a száját.

17 éves: Egy ember fekszik itt a földön.

Dagadtlábu: föntről levelesen közéjük sirja a szemeit.

Énekes rá akar zenditeni.

17 éves: De mi tul vagyunk már minden szomoruságon.

A Krisztusos kereszt lassan előrehajlik.

17 éves: Mindegy Vasárnap vagy Hétfő!

Ifjumunkások kara:

Mindegy Hétfő vagy Szombat!

Énekesek: Élesen, védekezőn:

Ave Mameluk! Ave Mameluk!

Harangzengés.

Ifjumunkások kara:

Hideg, gyémántos fejünket felnevetjük a napba!!!

A megdermedt rend szétgurul.

Anya sovány vöröskezü sikitva Vénasszonyok közé hull.

Emberek felkapják a halottat.

Növekedő harangzengés.

Énekesek: Túl akarják énekelni Ifjumunkásokat:

Christi! Christi!

A pap megy.

A krisztushordó gyerek vállára csapja a csöpögő keresztet.

Bőgés.

Elindulás.

Emeleten Dagadtlábu bőgve berogy az ajtaján: az induló Lány elé. Mindketten bevonszolódnak.

Ifjumunkások kara: Elömlik a szin fölé:

Hétfő! Csütörtök! Szombat!

Anya sikong.

A menet kikanyarodik a kapun.

Énekesek: Kintről:

Christi! Christi!

Harangszó.

Ifjumunkások kara:

Mi énekelünk a kialudt utakon...

Emeleten családfentartó besompolyog a lakásba.

Kint bőgés, menetelés.

Énekesek: Menetelés közben: Christi...

Ifjumunkások kara:

Zászlós gyertyákkal

Egymásfelé!!!

Énekesek:

...isti...

Harangzengés.

Csönd.

Ifjumunkások az utolsó akkord kitartott ritmusán a jobboldali kapu felé vonulnak.

Vének visszaözönlenek a főkapun. Gyilkos, tökfejü némberek dominálnak.

A hegyoldal túlsó láthatatlan feléről most mély hangok tántorognak fel a horizonton.

Egyik vénasszony: Ujjait taktusosan összebillentve: Gyil-ko-sok! Gyil-ko-sok! Gyil-ko-sok!

Ifjumunkások még énekelve ép kikanyarodnak a kapun.

A hegyoldalról most véres hangszerek, siró orgonák és aranyló homokzuhatagok gomolyognak.

Vének: Sompolyogva maguk elé szedik a késeket az asztalokról: Jézus! Jézus! Jézus!

Előreszivárognak.

Kések lobognak a fejük fölött, glóriásan.

Ifjumunkások: Már majdnem valamennyien az útról énekelnek.

A hegyoldalról most már piros oszlopok alatt jön az ezermellü tömeg mint végtelen éneklő tenger.

Ifjumunkások valamennyien az utról:

Testvérek!!!

Vének: Farkasfogakkal a kapuk elé peregnek: Kórusban:

Tiszta gyerekmelleket hasitunk neked

Ó Mária!

A tömeg most már kigyulladt erdő üstöke és bimbózó nevetés és szoritja egyre összébb a falakat.

Vének: kórusban: Megrágjuk neked a báránykák szivét...

A tömeg folytonos nevetésben az ég megtisztult temploma alatt elvonul.

Vének: Ó szabadits-meg-min-ket!!!

Dermedt csönd.

Aztán:

Vének visszasompolyognak az asztalokhoz.

Egyik: győzelmesen felvonyít.

Valamennyien vonyítanak.

Dermedt csönd.